

ساخت و بررسی خصوصیت‌های ترمولومینسانی نانوذرات CaF₂:Dy,Tm

احسان صادقی^۱، مصطفی زاهدی‌فر^{*۱,۲}، محسن مهرابی^۱

۱. پژوهشکده‌ی علوم و فن آوری نانو، دانشگاه کاشان، صندوق پستی: ۸۷۳۱۷۵۱۱۶۷، کاشان - ایران

۲. دانشکده فیزیک، دانشگاه کاشان، صندوق پستی: ۸۷۳۱۷۵۱۱۶۷، کاشان - ایران

چکیده: نانوذرات CaF₂:Dy,Tm با اندازه‌ی متوسط ۳۷ نانومتر به روش گرم‌آبی ساخته شده‌اند. ساختار مکعبی نانوذرات با استفاده از دستگاه پراش پرتو ایکس تعیین شد. اندازه و شکل ذرات ساخته شده با استفاده از میکروسکوپ الکترون رویشی (SEM) مشاهده شده است. منحنی درخشش ترمولومینسانی این نانوذره دارای ۳ قله در دماهای ۴۰۷، ۴۴۰ و ۴۸۵ کلوین بوده است. پاسخ ترمولومینسانی نانوذرات CaF₂:Dy,Tm برای مقدارهای متفاوت Dy و Tm مطالعه و بیشترین حساسیت در ۳ درصد مولی Dy و ۰.۵ درصد مولی Tm به دست آمده‌اند. با توجه به پاسخ خطی دز تا بالای دز جذب شده ۱۰۰۰۰ Gy، فسفر ساخته شده برای کاربرد در دزیمتري دزهای بالا پیشنهاد شده است.

کلیدواژه‌ها: نانوذرات، ترمولومینسانس، ساخت، روش گرم‌آبی

Synthesis and Thermoluminescence Characteristics of CaF₂:Dy,Tm Nanoparticles

E. Sadeghi¹, M. Zahedifar^{*1,2}, M. Mehrabi¹

1. Institute of Nanoscience and Nanotechnology, University of Kashan, P.O.Box: 8731751167, Kashan – Iran

2. Physics Department, University of Kashan, P.O.Box: 8731751167, Kashan – Iran

Abstract: CaF₂:Dy,Tm nanoparticles have been synthesized by the hydrothermal method. The cubic lattice structure has been confirmed by the X-ray diffraction (XRD) pattern and an average size of 37 nm is obtained using Deby-Schere's formula. The shape and size of particles are also observed by scanning electron microscopy (SEM). The thermoluminescence (TL) glow curve of the produced nanoparticles contains three overlapping glow peaks at approximately 407, 440 and 485 K. The TL phosphor characteristics has been studied for different Dy and Tm concentrations and the maximum sensitivity has been obtained at 3 mol% and 0.5 mol% of dysprosium and thulium impurities, respectively. The linear TL dose response over the absorbed dose rate of 10000 Gy, is recommend to be applied as a good candidate for high dose dosimetry.

Keywords: Nanoparticles, Thermoluminescence, Synthesis, Hydrothermal Method

بریج 35° به ۳۰ میلی‌لیتر آب یونزدایی شده، در حالی که بر روی هم زن قرار داشت، اضافه شد. بریج، پس از انحلال کامل، قطره‌قطره به محلول حاوی کلسیم نیترات، در حالی که بر روی هم زن مغناطیسی قرار داشت، اضافه شد. در این لحظه، پس از افزودن مقادیر مختلفی از تولیم و دیسپروسیم نیترات به آن، محلول NH_4F نیز به صورت قطره‌قطره به محلول حاوی کلسیم اضافه شده و چند دقیقه بر روی هم زن مغناطیسی قرار داده شد. محلول حاصل در داخل اتوکلاو به مدت ۱۲ ساعت در کوره با دمای 180°C قرار داده شد. محلول، پس از سرد شدن اتوکلاو تا دمای اتاق، از آن بیرون آورده شده و با استفاده از سانتریفیوژ، رسوب نانوذرات CaF_2 -آلینده‌های تولیم و دیسپروسیم از محلول جدا شده و چند مرتبه با آب یونزدایی شده شسته و پس از آن رسوب خشک شده و به مدت ۲ ساعت در دمای 150°C در کوره قرار گرفت. ساختار نمونه‌ها با استفاده از دستگاه پراش پرتو ایکس (XRD) مدل Rigaku DmaxcIII تعيين شد. ریزنگارهای الکترونی با استفاده از یک دستگاه میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) مدل Philips XL-30 ESEM تهییه شد. پرتوودهی با استفاده از یک چشممهی Co^{60} انجام شد. برای خواندن نمونه‌های پرتوودهی شده، از دستگاه هارشاو مدل ۴۵۰۰ استفاده شد. نمونه‌ها با آهنگ گرمادهی $1^{\circ}\text{C}/\text{s}$ از دمای ۵۰ تا 300°C خوانده شدند. گرمادهی نمونه‌ها به وسیله‌ی یک کوره با دقت ± 1 درجه‌ی سانتی گراد انجام شد و نمونه‌ها بالافاصله بعد از گرمادهی، نمونه‌ها (با آهنگ $75^{\circ}\text{C}/\text{min}$) تا دمای اتاق سرد شدند. نمونه‌های با جرم یکسان در تمامی مرحله‌های آزمایش استفاده شد؛ این کار با استفاده از یک ترازو با دقت 0.00001 g به انجام رسید.

۳. نتایج و بحث

۱.۳ مشخصه‌یابی نانوذرات

طیف پراش پرتو ایکس نانوذرات ساخته شده، در شکل ۱ مشاهده می‌شود. این طیف، که به خوبی با طیف مرجع به شماره کارت ۶۰۳۶۸ مطابقت می‌کند، تشکیل بلور CaF_2 با ساختار مکعبی را تأیید می‌کند. با استفاده از این طیف فرمول شر اندازه تقریبی نانوبلورها به دست آمد

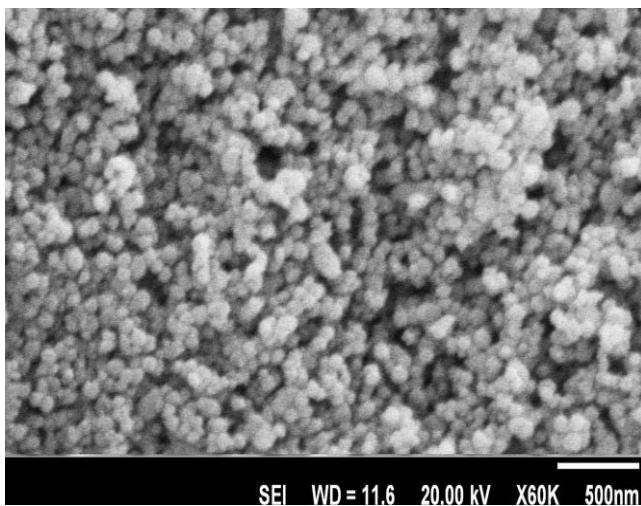
$$D = \frac{k\lambda}{\beta \cos \theta} \quad (1)$$

۱. مقدمه

تخمین صحیح مقدار دز جذب شده از پرتوهای یوننده یکی از دغدغه‌های اصلی در زمینه‌های مختلف علمی و عملی هم‌چون مراکز پژوهشکی، مراکز هسته‌ای و آزمایشگاه‌های پژوهشی استفاده کننده از این پرتوها است. ترمولومینسانس، یک روش دقیق برای تعیین دقیق مقدار دز جذب شده است. شدت و سطح زیر منحنی درخشش ترمولومینسانس مناسب با مقدار دز جذب شده است که این اساس دزیمتري با این روش است. خواص فیزیکی، شیمیایی، الکتریکی و نوری به اندازه و شکل مواد واپس است به طوری که تفاوت بسیار زیادی در مقیاس نانو نسبت به حالت توده‌ای مشاهده شده است [۱]. مطالعه‌های اخیر نشان می‌دهند که نانو مواد قابل استفاده برای دزیمتري پرتوهای یوننده را دارا هستند [۲، ۳]. CaF_2 با آلینده‌های متفاوت (Dy , Mn و Tm) یکی از مواد شناخته شده در مطالعه‌های دزیمتري است. این ماده در شاخه‌های مختلف دزیمتري هم‌چون دزیمتري محیطی، فردی و میدان‌های مرکب نوترون و گاما مورد استفاده قرار گرفته است [۴، ۵]. نانوذرات CaF_2 به روش‌های هم‌رسوبی و گرمـآبی ساخته شده‌اند؛ اندازه‌ی ذرات به دست آمده از روش گرمـآبی کوچک‌تر از ذرات تولید شده به روش هم‌رسوبی گزارش شده است [۶]. اخیراً نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Mn}$ ، $\text{CaF}_2:\text{Tm}$ و $\text{CaF}_2:\text{Dy}$ نیز سنتز شده‌اند. مطالعه‌ها، خواص دزیمتري متفاوتی از این بلورها نسبت به حالت توده‌ای را نشان می‌دهند [۷، ۸، ۹]. ساخت نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy}, \text{Tm}$ تاکنون گزارش نشده است. در پژوهش حاضر، نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy}, \text{Tm}$ ساخته شده و خصوصیات دزیمتري آن مورد مطالعه قرار گرفته است.

۲. روش‌ها

از روش گرمـآبی برای ساخت نانوذرات CaF_2 استفاده شد. مواد اولیه‌ی به کار رفته $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$, NH_4F , $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$, تولیم نیترات، دیسپروسیم نیترات، بریج 35° ^(۱)، اتانول و آب یونزدایی شده هستند. برای ساخت نانوذرات، ابتدا 0.3 g $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$ در 20 ml لیتر آب حل شد (محلول کلسیم نیترات). سپس 0.094 g NH_4F در بشر دیگری ریخته و به آن مقادیری از آب یونزدایی و اتانول اضافه شد (محلول آمونیم). پس از آن مقدار 7.5 g گرم

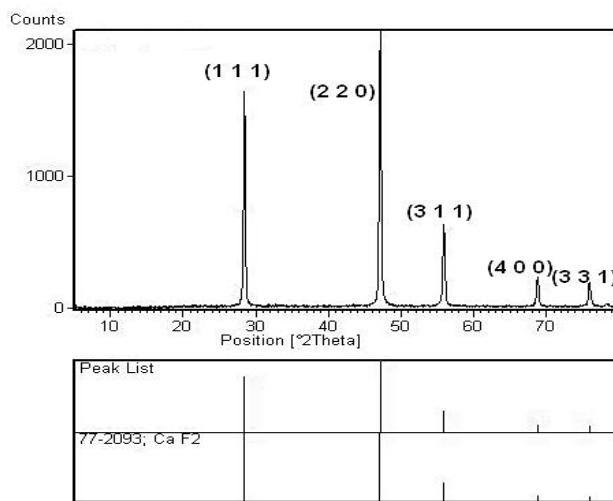

شکل ۲. ریزنگار میکروسکوپی الکترون عبوری نانوذرات $\text{CaF}_2\text{:Dy,Tm}$

که در آن b (پارامتر سیتیک) بین ۱ و ۲ است، E انرژی فعال‌سازی، T دما بر حسب کلوین، T_m دمای بیشینه و k ثابت بولتزمن است. برای تعیین میزان انتباط منحنی‌های ترمولومینسانی نظری و تجربی از رابطه‌ی FOM استفاده شد

$$\text{FOM} = \frac{\sum |y_i - f_i|}{\sum y_i} \times 100 \quad (3)$$

که در آن y_i مربوط به مقادیر اصلی یا داده‌های تجربی است و f_i بهترین مقداری است که از طریق این انتباط به دست می‌آید [۱۲]. فرایند گرمادهی هر بار قبل از پرتوودهی، در دمای 400°C به مدت ۶۰ دقیقه انجام شد. فوتون‌های گسیل شده در پدیده‌ی ترمولومینسانی به وسیله‌ی دستگاه تکثیر کننده فوتونی به جریان الکتریکی تبدیل شد. نمودار برآشش شده‌ی مربوط به نانوذرات $\text{CaF}_2\text{:Dy,Tm}$ پرتوودهی شده با پرتو گاما‌ی چشم‌های Co^{60} در شکل ۳ نشان داده شده است. با توجه به این شکل، منحنی درخشش نانوذرات از ۳ قله روی هم افتاده در دماهای 440°C ، 407°C و 485°C تشکیل شده است. مقدار FOM برابر ۰/۵۲ است که نشان‌دهنده‌ی یک برآشش دقیق برای نمودار مربوطه است. جدول ۱ نتایج پارامترهای سیتیک به دست آمده از برآشش این منحنی را نشان می‌دهد. مقدار آلاندنه‌های به کار رفته در مواد ترمولومینسان تأثیر زیادی بر ویژگی‌های دزیمتري و حساسیت این نمونه‌ها دارد. در ادامه تأثیر مقدار آلاندنه‌ی Dy و Tm بر حساسیت نانوذرات $\text{CaF}_2\text{:Dy,Tm}$ بررسی شد. برای این منظور

شکل ۱. الگوی پراش پرتو ایکس نانوذرات $\text{CaF}_2\text{:Dy,Tm}$

که در آن k یک مقدار ثابت و برابر 0.9 طول موج λ پهنانی نیم ارتفاع نوار (FWHM) و θ زاویه‌ی پراکنده‌گی است. اندازه‌ی ذرات، 37 نانومتر محاسبه شد. ریزنگارهای میکروسکوپی الکترون پویشی نمونه‌های ساخته شده در شکل ۲ دیده می‌شود. همان‌طور که مشاهده می‌شود اندازه‌ی ذرات با نتایج به دست آمده از الگوی پراش پرتو ایکس در توافق است و نانوذرات از همگنی مناسبی برخوردار هستند.

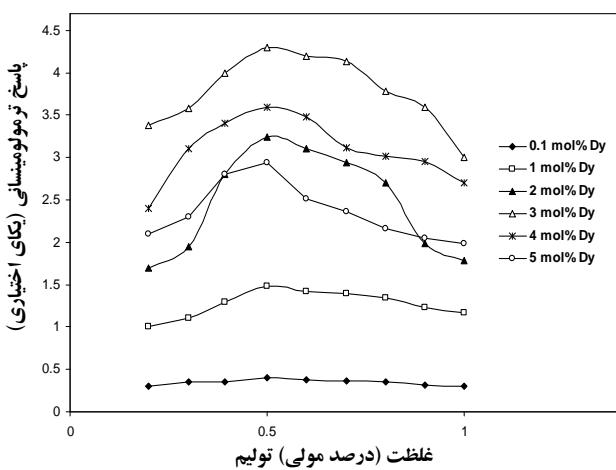
۲.۳ ویژگی‌های ترمولومینسانی نانوذرات

ویژگی‌های ترمولومینسانی نانوذرات $\text{CaF}_2\text{:Dy,Tm}$ مانند منحنی درخشش ترمولومینسانی، محوشدگی، ناحیه‌ی خطی پاسخ دز و تکرارپذیری مطالعه شد. ابتدا، روند گرمایی مورد نیاز برای حذف اثرات قبل از تابش بررسی شد. برای این منظور، نمونه‌ی نانوذرات ساخته شده در زمان‌های مختلف تحت عملیات گرمادهی قرار گرفته و منحنی درخشش آن‌ها بعد از پرتوودهی با پرتو گاما‌ی چشم‌های Co^{60} ثبت شد. بهترین روند گرمادهی به دست آمده، 400°C در مدت ۶۰ دقیقه بود. برای تعیین پارامترهای سیتیک نانوذرات، از مدل سیتیک مرتبه‌ی عام استفاده شد. برای این منظور، رابطه‌ی زیر که تابعی از شدت و دمای بیشینه است مورد استفاده قرار گرفت [۱۰، ۱۱]

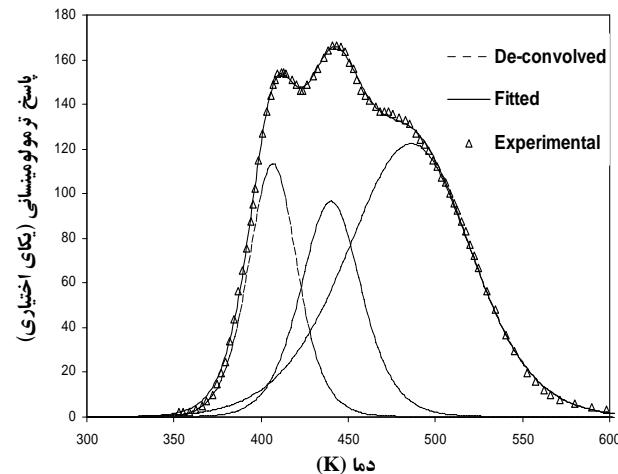
$$I(T) = I_m b^{\frac{b}{b-1}} \exp\left(\frac{E(T-T_m)}{kTT_m}\right) \times \left\{ \frac{T}{T_m} (b-1) \left(1 - \frac{kT}{E}\right) \exp\left(\frac{E(T-T_m)}{kTT_m}\right) + 1 + (b-1) \frac{kT_m}{E} \right\}^{\frac{-b}{b-1}} \quad (2)$$

یکسان، خوانده شدند. نتایج به دست آمده در شکل ۶ مشاهده می‌شود. براساس نتایج به دست آمده، پاسخ ترمولومینسانی نانوذرات ساخته شده پس از ۳۰ روز فقط حدود ۷ درصد کاهش داشته است. این در صورتی است که برای نمونه‌های تجاری توده‌ای معروف مانند (CaF₂:Dy) TLD-۲۰۰ مقادیر بالاتری از محوشدگی (۲۰ درصد پس از ۳۰ روز) گزارش شده است [۱۳]. مقادیر گزارش شده برای نمونه تجاری (CaF₂:Tm) TLD-۳۰۰ نیز بسیار بیشتر از مقدار به دست آمده برای نانوذرات ساخته شده است (حدود ۵ درصد برای قله‌ی سوم، ۱۵ درصد برای قله‌ی دوم و محو شدن کامل قله‌ی اول در روزهای نخستین) [۱۴]. افزایش پایداری پاسخ ترمولومینسانی نانوذرات CaF₂:Dy,Tm با آلاینده‌های Dy و CaF₂ با نمونه‌های توده‌ای Dzیمترا با آلاینده‌های Dy و Tm نیز مشاهده می‌شود. باید توجه داشت که میزان محو شدگی پاسخ ترمولومینسانی این نانوذرات حتی از نمونه‌های نانوذرات CaF₂:Tm (با ۱۳ درصد محوشدگی پس از ۳۰ روز [۹])، نیز کمتر است. پاسخ ترمولومینسانی نانوذرات ساخته شده، به پرتوهای گاما بررسی شد. نمونه‌های ساخته شده با دزهای مختلف تا حدود Gy ۱۰۰۰۰ پرتودهی شدند. شکل ۷ نمودار پاسخ ترمولومینسانی این نانوذرات با افزایش دز جذب شده را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، پاسخ دز نانوذرات ساخته شده تا حدود Gy ۱۰۰۰۰ کاملاً خطی است. ناحیه‌ی خطی پاسخ دز برای نانوذرات ساخته شده نه تنها از نمونه‌های توده‌ای CaF₂:Dy و CaF₂:Tm گسترده‌تر است، بلکه نسبت به ناحیه گزارش شده برای نانوذرات این دو دزیمترا هم وسیع‌تر است [۱۶، ۹، ۸].

شکل ۴. تغییر میزان حساسیت ترمولومینسانی CaF₂:Dy,Tm با تغییر مقدار آلاینده‌های Dy و Tm.

شکل ۳. منحنی درخشش ترمولومینسانی برآش شده نانوذرات CaF₂:Dy,Tm

جدول ۱. پارامترهای گیراندازی منحنی درخشش نانوذرات CaF₂:Dy,Tm

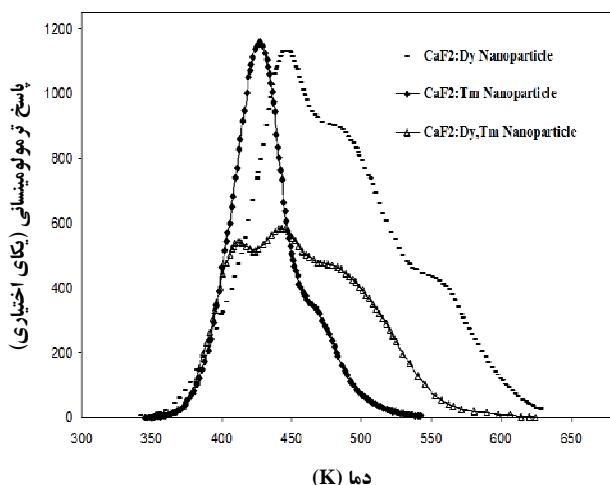
I_m (a.u)	T_m (K)	E (eV)	b	قله
۱۱۳,۵	۴۰۷	۱,۳۷	۱,۶۸	۱
۹۶,۶	۴۴۰	۱,۲۹	۱,۷۸	۲
۱۲۲,۴	۴۸۵	۰,۶۷	۱,۴۰	۳

مقادیر مختلفی از دیسپروسیم و تولیم نیترات در مرحله سنتز استفاده شد. CaF₂ با ۰,۱، ۰,۲، ۰,۳، ۰,۴ و ۰,۵ درصد مولی از Dy و مقادیر مختلف Tm ساخته شد و بیشینه حساسیت ترمولومینسانی در ۰,۵ درصد مولی Dy و ۰,۵ درصد مولی Tm به دست آمد. نتایج این مرحله‌ها در شکل ۴ مشاهده می‌شود. تکرارپذیری در حساسیت ترمولومینسانی یک ماده‌ی دزیمترا یکی از مهم‌ترین خواص برای استفاده‌ی مکرر از آن است. برای برخورداری از تکرارپذیری مناسب، نمونه باید با تکرار فرایند گرمادهی، پرتودهی و خواندن، قله‌های ترمولومینسانی با همان شدت قبلی تولید کند. برای بررسی تکرارپذیری نمونه‌ی ساخته شده، نمونه‌های یکسان، ۱۰ بار به طور پی درپی گرمادهی، پرتودهی و خوانده شدند. نتایج در شکل ۵ مشاهده می‌شوند. همان‌طور که مشاهده می‌شود نانوذرات پس از چند بار استفاده پی درپی دارای یک پاسخ ترمولومینسانی تقریباً ثابت هستند. یکی از ویژگی‌های یک دزیمترا خوب پایداری نمودار ترمولومینسانی آن بر اثر گذشت زمان است. به همین علت محوشدگی پاسخ ترمولومینسانی نانوذرات ساخته شده نیز مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور، نمونه‌های یکسان با پرتو گاما تا دز پرتودهی Gy ۵ و در محیط تاریک در دمای اتاق نگهداری شدند. سپس در فواصل زمانی ۰، ۱، ۵، ۷، ۲۱، ۱۵ و ۳۰ روز پس از پرتودهی، در شرایط

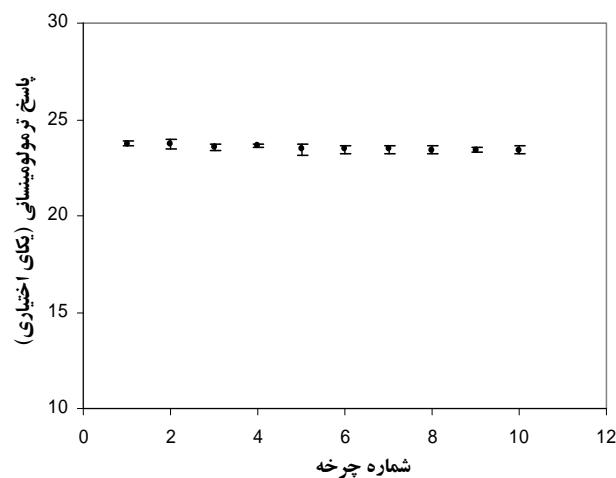

در ادامه، منحنی ترمولومینسانی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ در مقایسه با منحنی ترمولومینسانی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy}$ و $\text{CaF}_2:\text{Tm}$ در شکل ۸ آورده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، حساسیت نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ نسبت به دو نانوذره‌ی دیگر کمتر است. اما این نیز مشاهده می‌شود که نسبت به نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy}$ ، نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ از یک منحنی با گستره‌ی دمایی کمتر، قله‌های کوچک‌تر و مشخص‌تر برخوردار است. منحنی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy}$ از ۶ قله‌های بسیار همپوش تشکیل شده است. همچنین قله‌های نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ (به ویژه دو قله‌ی ۲ و ۳) نسبت به نانوذره‌ی $\text{CaF}_2:\text{Tm}$ در دمای بالاتری واقع شده‌اند که همین امر کاهش محوشدگی پاسخ ترمولومینسانی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ در مقایسه با نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Tm}$ را به همراه دارد.

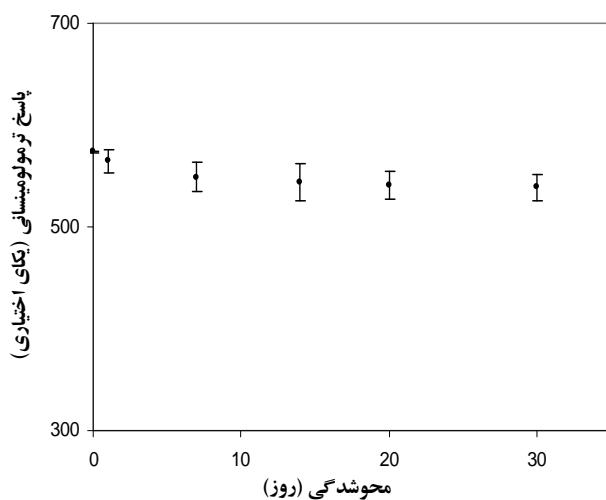
حساسیت ترمولومینسانی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ با نمونه‌ی تجاری ($\text{LiF}:\text{Mg}, \text{Ti}$) TLD-۱۰۰ نیز مقایسه شد. برای این کار هر دو نمونه مطابق با روند گرمایی مختص به خود، به یک اندازه پرتودهی و در یک نمودار، منحنی ترمولومینسانی آن‌ها رسم شد. شکل ۹ نتایج به دست آمده را نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که، اگرچه حساسیت نانوذرات نسبت به نمونه‌های توده‌ای دزیمتر کمتر است، اما هنوز حدود ۲ برابر بیشتر از حساسیت CaF_2 است. کمترین دز قابل اندازه‌گیری توسط نانوذرات TLD-۱۰۰ ساخته شده با استفاده از یک چشممه‌ی گامای ^{137}Cs تعیین شد. کمینه‌ی دز قابل آشکارسازی حدود ۵۰۰ گری به دست آمد.

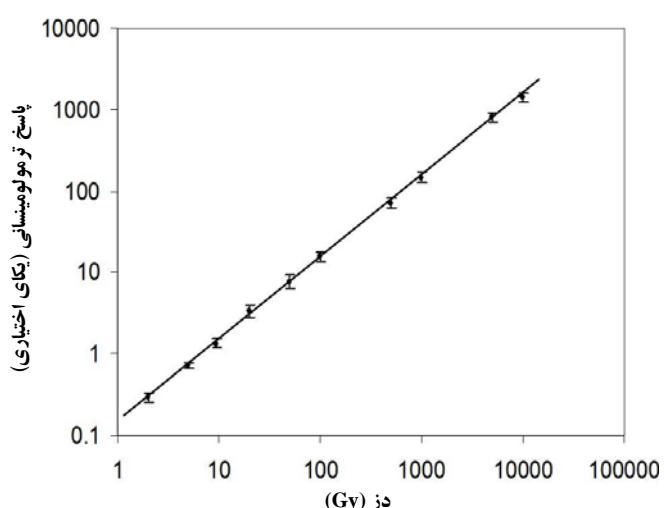
شکل ۸. مقایسه‌ی منحنی ترمولومینسانی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ با نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy}$ و $\text{CaF}_2:\text{Tm}$ پرتودهی شده با استفاده از چشممه‌ی ^{60}Co .

شکل ۵. تکرار پذیری نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ برای ده چرخه‌ی پی‌درپی گرماده‌ی، پرتودهی و خواندن.

شکل ۶. نمودار محوشدگی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ پس از گذشت ۱، ۷، ۱۵، ۲۱ و ۳۰ روز.

شکل ۷. منحنی درخشش نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ در دزهای مختلف.

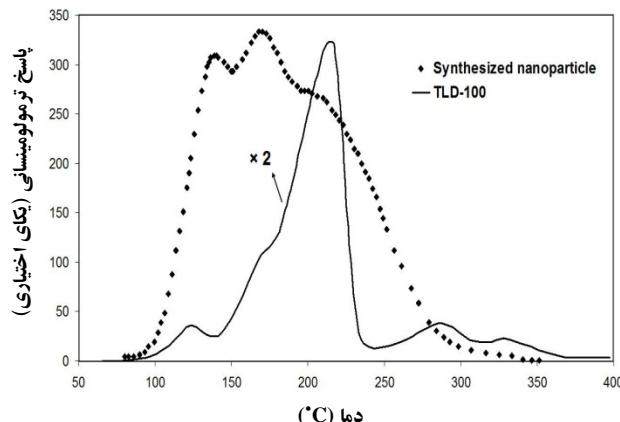

تقدیر و تشکر

نویسنده‌گان از همکاری دانشگاه کاشان که همواره ما را در انجام این کار یاری رساندند، نهایت تشکر را دارند.

پی‌نوشت

۱. Brij 35

شکل ۹. مقایسه‌ی منحنی ترمولومینسانی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ با نمونه‌ی تجاری TLD-100. پرتودهی شده با استفاده از چشم‌های ^{60}Co .

۴. نتیجه‌گیری

منحنی درخشنش ترمولومینسانی نانوذرات ساخته شده شامل ۳ قله در دماهای ۴۰۷، ۴۴۰ و ۴۸۵ کلوین است. تکرارپذیری نمونه‌ی نانوذرات ساخته شده نیز برای اهداف دزیمتری مناسب است. نتایج نشان دادند که دامنه‌ی خطی پاسخ دز $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ بسیار گسترده‌تر از برخی از نمونه‌های تجاری توده‌ای است. با توجه به مطالعات پیشین بر روی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy}$ و $\text{CaF}_2:\text{Tm}$ و نتایج به دست آمده در این کار، مشاهده می‌شود که ورود هم‌زمان دو آلاینده‌ی دیسپروسیم و تولیم در نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ کاهش حساسیت ترمولومینسانی را در پی داشته است، ولی در هر صورت حساسیت ترمولومینسانی نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ هنوز ۲ بار از نمونه‌ی معروف $\text{LiF}: \text{Mg},\text{Ti}$ بیشتر است و این، حاکی از برخورداری از حساسیت کافی برای استفاده شدن در دزیمتری است. از طرفی ورود هم‌زمان دو آلاینده‌ی Dy و Tm منجر به افزایش پایداری منحنی ترمولومینسانی $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ در مقایسه با نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Tm}$ و $\text{CaF}_2:\text{Dy}$ شده است و از سوی دیگر ناحیه‌ی خطی پاسخ دز در نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ و $\text{CaF}_2:\text{Dy}$ وسیع‌تر شده است. گستره دمایی کوچک‌تر، قله‌های کوچک‌تر و مشخص‌تر برای نانوذرات ساخته شده، در مقایسه با نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ از دیگر نتایج استفاده هم‌زمان دو آلاینده‌ی دیسپروسیم و تولیم است. در کل می‌توان گفت نانوذرات $\text{CaF}_2:\text{Dy},\text{Tm}$ برای دزیمتری در سطح دز خیلی بالا بسیار مناسب‌اند.

1. N. Salah, P.D. Sahare, S.P. Lochab, P. Kumar, TL and PL studies on CaSO₄:Dy nanoparticles, Radiat. Meas. 41 (2006) 40-47.
2. M. Zahedifar, M. Mehrabi, Thermoluminescence and photoluminescence of cerium doped CaSO₄ nanosheets, Nucl. Instrum. Methods Phys. Res B 268 (2010) 3517-3522.
3. M. Zahedifar, M. Mehrabi, S. Harooni, Synthesis of CaSO₄:Mn nanosheets with high thermoluminescence sensitivity, Applied radiation and isotopes 69 (2011) 1002-1006.
4. M. Hajek, T. Berger, R. Bergmann, Y. Uchihori, N. Yasuda, H. Kitamura, LET dependence of thermoluminescent efficiency and peak height ratio of CaF₂:Tm, Radiat. Meas. 43 (2008) 1135-1139.
5. A. Zarate-Morales, A.E. Buentil, Health Phys. 71 (1996) 358-361.
6. A.S. Pradhan, Effect of heating rate on the responses of CaF₂:Cu, CaF₂:Tm, CaF₂:Dy and CaF₂:Mn, Radiat. Prot. Dosim, 100 (2002) 289-292.
7. M. Zahedifar, E. Sadeghi, Z. Mohebbi, Synthesis and thermoluminescence characteristics of Mn doped CaF₂ nanoparticles, Nucl. Instr. Meth B 274 (2012) 162-166.
8. M. Zahedifar, E. Sadeghi, S. Harooni, Thermoluminescence characteristics of the novel CaF₂:Dy nanoparticles prepared by using the hydrothermal method, Nuclear Instruments and Methods in Physics Research B 291 (2012) 65-72.
9. M. Zahedifar, E. Sadeghi, Synthesis and dosimetric properties of the novel thermoluminescent CaF₂:Tm nanoparticles, Radiation Physics and Chemistry 81 (2012) 1856-1861.
10. G.G. Kitis, J.M. Gomez Ros, J.W.N. Tuyn, Thermoluminescence glow curve deconvolution functions for first, second and general orders of kinetics, J. Phys. D: Appl. Phys. 31 (1998) 2636-2641.
11. A.J.J. Bos, Theory of thermoluminescence, Radiat. Meas 41 (2007) 45-56.
12. H.G. Balian, N.W. Eddy, Figure of merit (FOM), an improved criterion over the normalized chisquared test for assessing goodness-of-fit of gamma-ray spectra peaks, Nucl. Instr. Meth. 145 (1977) 389-393.
13. W. Binder, J.R. Cameron, Dosimetric properties of CaF₂:Dy, Health Phys. 17 (1969) 613-618.
14. C. Bacci, C. Furetta, B. Rispoli, G. Roubaud, J.W.N. Tuyn, The effect of storage temperature on the thermoluminescence response of some phosphors Radiat. Prot. Dosim. 25 (1988) 43-48.
15. C. Furetta, C.Y.K. Lee, Further studies of the dosimetric properties of CaF₂:Tm (TLD-300), Radiat. Prot. Dosim, 11 (1985) 101-105.
16. V.E. Kafadar, A.N. Yazici, R.G. Yildirim, The effects of heating rate on the dose response characteristics of TLD-200, TLD-300 and TLD-400, Nucl. Inst. Meth. B 267 (2009) 3337-3346.